

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818201950
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7818201950.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu L. P., O.. XX.XX.XXXX, V. G. XXX, XXX XX Š., zast. VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., IČO: 51 284 731, so sídlom Radničné námestie 279/4, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanému Friendly Finance Slovakia s.r.o., IČO: 47 243 368, so sídlom Tallerova 4, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Danielou Ježovou, LL.L., PhD., IČO: 42 129 532, advokátkou so sídlom Javorinská 13, 811 03 Bratislava, o zaplatenie 173,88 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 09.07.2018 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 173,88 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy tohto konania.

2. Okresný súd Rožňava rozsudkom č. k. 5Csp/45/2018-245 zo 12.11.2018 žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“), ako súd odvolací, rozsudok súdu prvej inštancie uznesením č. k. 11Co/50/2019-315 zo dňa 28.01.2020 zrušil a vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

3. Okresný súd po zrušení krajským súdom vo veci doručil rozhodnutie obom sporovým stranám a následne vo veci nariadil pojednávanie.

4. Súd na pojednávaní zo dňa 04.12.2020 konal podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

5. Súd vykonal dokazovanie obozna mení m sa s predlož ený mi listinný mi do^kazmi: jednotlivý mi zmluvami o poskytnutí spotrebiteľ ske^ho ú veru z dní 09.05.2016 (zmluva 1), 26.05.2016 (zmluva 2), 09.06.2016 (zmluva 3), 07.07.2016 (zmluva 4), 10.08.2016 (zmluva 5), 12.09.2016 (zmluva 6), 10.10.2016 (zmluva 7), 10.11.2016 (zmluva 8), 09.12.2016 (zmluva 9) a 09.01.2017 (zmluva 10), k ním prislúchajú ce rámcové zmluvy o poskytnutí spotrebiteľ ske^ho ú veru, ine^ho ú veru a po^z^ic^ky a s ty^m spojený ch ďal s^i^ch služ ieb na za^klade ktorých zistil taký to skutkový stav:

6. Žalobca so žalovaným uzavrel nasledovné spotrebiteľské zmluvy: Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 09.05.2016 vo výške 500,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 512,70 Eur, kde suma 12,70 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 26.05.2016 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 922,86 Eur, kde suma 22,86 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 09.06.2016 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 919,76 Eur, kde suma 19,76 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 07.07.2016 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 919,76 Eur, kde suma 19,76 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 10.08.2016 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 919,76 Eur, kde suma 19,76 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 12.09.2016 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 919,76 Eur, kde suma 19,76 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 10.10.2016 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 919,76 Eur, kde suma 19,76 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 10.11.2016 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 919,76 Eur, kde suma 19,76 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 09.12.2016 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 919,76 Eur, kde suma 19,76 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX zo dňa 09.01.2017 vo výške 900,00 Eur, kde sa zaviazal zaplatiť žalovanému sumu vo výške 913,39 Eur, kde suma 13,39 Eur predstavuje pevný poplatok za poskytnutie úveru. Pri každom úverom vzťahu bola medzi nimi uzatvorená Rámcová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených služieb a zároveň Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorých mu žalovaný poskytol krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver. Žalobca sa zaviazal poskytnutý úver spolu s dohodnutou odplatom vrátiť jednorazovo v dohodnutej lehote. Predpokladom uzavretia Zmluvy a Rámцovej zmluvy bola registrácia žalobcu ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalovaného ako veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie Zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Žalobca vo svojej žalobe zo dňa 09.07.2018 citoval zákonné ust. § 40 ods. 4, § 52 ods. 1 a 2 a § 497 Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 1 ods. 3 písm. l), § 2 písm. c) a d), § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 a § 24 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca ďalej uvádza, že zmluvy uzatvorené medzi nimi nemajú atribúty spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko úver mal byť splatený v lehote nepresahujúcej tri mesiace. Žalovaný však má postavenie tzv. iného veriteľa, nakoľko v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom. Aj na zmluvu o úvere uzatvorenú s iným veriteľom, ktorá nie je spotrebiteľským úverom, sa vzťahujú taxatívne ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe zmluvy o úvere poskytol žalovaný žalobcovi viacero úverov, ktoré mali splatnosť jeden mesiac, pričom predmetné úvery boli bezúročné ako to vyplýva z ustanovení zmlúv a veriteľ si uplatňuje príslušenstvo, ktoré majú tvoriť celkové náklady spočívajúce v poplatku za administratívne služby. Žalobca má za to, že nárok žalovaného na úhradu nákladov, ktoré sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru je nedôvodný a žalovaný mal nárok na vrátenie len poskytnutých finančných prostriedkov.

7. Žalovaný so svojim vyjadrením k žalobe zo dňa 25.09.2018 a následne dňa 16.10.2018 navrhoval žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že zmluva o pôžičke je obecné upravená v ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a neobsahuje žiaden zákaz dohodnutých poplatkov, ale len explicitnú možnosť dohodnutia úrokov. V praxi je dojednávanie poplatkov za finančné služby úplne bežné. Žiaden zákon nezakazuje zmluvným stranám dohodnúť si úplatu pri dojednanej zmluve o pôžičke a to i vo forme pevne stanovenej čiastky určeného poplatku. Vzhľadom na to, že predmetné zmluvy sú s dobou splatnosti kratšou ako tri mesiace, nejde o spotrebiteľský úver, ale jedná sa o „iný úver“, avšak čiastočne sa na neho vzťahuje právna úprava zákona č. 129/2010 Z. z.. Vzťah medzi stranami sporu je vzťahom zo Zmluvy o pôžičke podľa ust. § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pričom ide o pôžičku bezúročnú, avšak s poplatkami. Predmetné zmluvy boli uzatvorené písomne, boli urobené elektronickými prostriedkami, ktoré umožnili zachytenie obsahu zmlúv a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Žalobca obdržal od žalovaného jedno jej vyhotovenie na inom trvanlivom médiu, ktoré mu bolo dostupné ako spotrebiteľovi

v elektronickej verzii, má k nej neobmedzený prístup a môže si predmetnú zmluvu kedykoľvek pozrieť, preštudovať, stiahnuť a vytlačiť. Žalovaný ďalej uvádza, že účastníci si výšku poplatku za poskytnutie úveru, ako aj všetkých ďalších poplatkov výslovne v konkrétnej výške v konkrétnej zmluve dohodli. Žalovaný vzniesol námietku premlčania ohľadom nárokov vzniknutých pred dňom 09.07.2016. Jedná sa o poplatky za poskytnutie úveru I vo výške 12,70 Eur a úveru II vo výške 22,86 Eur, ktoré nároky sa premlčali v dvojročnej premlčacej lehote. Subjektívna vedomosť poškodeného o osobe, ktorá je zodpovedná za škodu, nepredpokladá nespochybniteľnú istotu v určení osoby zodpovednej za vznik škody. O tom, kto za škodu zodpovedá sa poškodený dozvie vtedy, ak obdrží informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda akonáhle získa vedomosť o takých okolnostiach, ktoré sú rozhodné pre určenie zodpovedného subjektu.

8. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.05.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 500,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 512,70 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 09.06.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 34,40 % a odplata vo výške 30 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 26.05.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 922,86 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 26.06.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 34,40 % a odplata vo výške 30 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.06.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 10.07.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 30 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 07.07.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 07.08.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.08.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 10.09.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 12.09.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 13.10.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.10.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 10.11.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 10.11.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 10.12.2016. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.12.2016 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 919,76 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 08.01.2017. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna

miera nákladov je 29,10 % a odplata vo výške 25,85 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXX-XXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.01.2017 vyplýva, že žalovaný poskytol žalobcovi bezúročný úver vo výške 900,00 Eur a žalobca sa zaviazal zaplatiť žalovanému úver s príslušenstvom vo výške 913,39 Eur najneskôr nasledujúci pracovný deň po splnení odkladacích podmienok, teda do 30.01.2017. Ide o bezúročný úver, ročná percentuálna miera nákladov je 29,30 % a odplata vo výške 25,66 %. V ten istý deň medzi účastníkmi bola uzavretá aj Rámcová zmluva.

9. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

10. Podľa ust. § 451 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), kto sa na úkor inej osoby bezodvodne obohati, musí obohatenie vydať (odsek 1). Bezodvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (odsek 2).

11. Podľa ust. § 456 veta prvá OZ, predmet bezodvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získala.

12. Podľa ust. § 2 ods. 3 OZ, účastníci občianskoprávných vzťahov si môžu vzájomne práva a povinnosti upraviť dohodou odchylnou od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovenia zákon nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť.

13. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení platnom v rozhodnom období, t.j. v čase uzatvárania jednotlivých zmlúv, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavne predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa ust. § 53 ods. 6 OZ v znení platnom v rozhodnom období, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

15. Podľa ust. § 53 ods. 10 OZ v znení platnom v rozhodnom období, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

16. Podľa § 1 ods. 1 nar. vl. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov odplata, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov (k § 53 ods. 6 OZ) tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

17. Podľa § 1 ods. 2 nar. vl. 87/1995 Z. z. odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

18. Podľa § 1 ods. 4 nar. vl. 87/1995 Z. z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

19. Podľa § 1a ods. 1 nar. vl. 87/1995 Z. z. najvyššia prípustná výška odplaty (k § 53 ods. 6 OZ) ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

20. Podľa ust. § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčieť, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súď prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovola, nemožno premlčanie právo veriteľovi priznať.

21. Podľa ust. § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčieť za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Podľa ust. § 107 ods. 2 OZ, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčieť za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. V nadväznosti na vyslovený právny názor uvedený v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 11Co/50/2019 zo dňa 28.01.2020 sa zaoberal aj právnym posúdením relevantných právnych noriem a tieto vyhodnotil v súlade s § 220 ods. 2 CSP a rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu.

24. V danom prípade skutkovo tvrdenia strán ohľadom uzavretých zmlúv, na ich základe poskytnutých úverov a úhrady úverov vrátane dohodnutých poplatkov za poskytnutie úverov boli medzi stranami nesporné. Sporné boli otázky ich právneho posúdenia.

25. Podstatným pre rozhodnutie bolo posúdenie, či došlo na základe okolností tvrdených žalobcom k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Súd považuje za nutné uviesť, že pri posudzovaní bezdôvodného obohatenia nie je rozhodujúca právna kvalifikácia ale zistenie skutkového stavu. Súd právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako vzťah medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Pokiaľ ide o rámcove zmluvy s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ako aj zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom má súd za to, že tieto majú povahu formulára, pričom žalovaný pri uzatváraní vystupoval v postavení dodávateľa a teda pri uzatváraní predmetnej spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej - podnikateľskej činnosti a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ. Vzhľadom na uvedené pri posudzovaní nárokov žalobcu súd postupoval v zmysle ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách. Súd však vylúčil vzhľadom na charakter obsahu zmluvy použitie zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z ustanovení OZ súd nezistil dôvody určenia neplatnosti zmlúv ako celku, nakoľko tie obsahujú všetky podstatné náležitosti. Rovnako tak nezistil neprijateľné podmienky resp. rozpor s dobrými mravmi v súvislosti s výškou odplaty. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol založený uzavretím Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s následne uzatvorením konkrétnych zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v ktorých sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi ako spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver a žalobca ako spotrebiteľ sa zaviazal vrátiť úver s príslušenstvom. Aj zo znenia ust. § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je možné vyvodiť záver, že zmluvná voľnosť zmluvných strán im umožňovala dohodnúť poplatok, ktorý strany v danom prípade za daných okolností dohodli ako odplatu za poskytnutie úveru. Výška poplatku bola vždy individuálne určená a žalobca s jeho výškou bol vždy vopred pred uzavretím zmluvy upovedomený - mal možnosť zvážiť a rozhodnúť sa, či za daných podmienok zmluvu uzavrie. Keďže súd dospel k záveru, že dojednanie o poplatku nie je neplatné, jeho zaplatením žalobca len splnil žalovanému svoj záväzok zo zmluvy a žalovaný sa týmto plnením žalobcu bezdôvodne neobohatil. Súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatkov. Súd teda v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého úhradou poplatku za poskytnutie úveru žalobcom nemal jeho vznik za preukázaný. Žalobca tvrdil, že odplata - poplatok za poskytnutie pôžičky vyjadrený pevnou sumou, je neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, pretože z ust. § 657 a 658 ods. 1 OZ mala za to, že je pôžička buď bezodplatná alebo odplatná, pričom odplata pri peňažnej pôžičke môže byť dojednaná iba vo forme úrokov a v predmetnej zmluve je výslovne uvedené, že je úver bezúročný.

Účastníci zmluvy si teda, podľa žalobcu, nedohodli úroky a inú formu odplaty zákon neumožňuje. Dohoda o poplatku za poskytnutie pôžičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle ust. § 39 OZ. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu vzniknúť jeho dotknutému účastníkovi žiadne práva či povinnosti, keď je úkon neplatný od začiatku. Súd sa nestotožnil s týmto právnym názorom žalobcu. Tunajšie sporové strany neuzavreli zmluvu o pôžičke podľa ust. § 657 a 658 OZ. Ale ak aj by boli takú zmluvu uzavreli a dohodli v nej poplatok za poskytnutie pôžičky, dáva súd za pravdu žalovanému, že to zákon (OZ) ani výslovne nezakazuje a ani z povahy jeho ustanovení o zmluve o pôžičke nevyplýva, že sa od týchto ustanovení nemožno odchýliť napr. aj dojednaním odplaty za poskytnutie pôžičky vo forme pevnou sumou určeného poplatku. Záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol založený uzavretím Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb podľa zák. č. 129/2010 Z.z., zák. č. 266/2005 Z.z. a podľa OZ a následne uzatvorením Zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi ako spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver bezhotovostným prevodom na účet žalobcu a žalobca ako spotrebiteľ sa zaviazal vrátiť mu úver s príslušenstvom. Aj zo znenia ust. § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je možné vyvodiť záver, že zmluvná voľnosť (v rámci zákonných obmedzení) zmluvných strán im umožňovala dohodnúť poplatok, ktorý strany v danom prípade za daných okolností dohodli ako odplatu za poskytnutie úveru. Žalovaným žalobcovi poskytnutý úver bol podľa Rámcovej zmluvy bezúročný (článok VI. ods. 1. Rámcovej zmluvy) a za spracovanie a poskytnutie úveru sa zaviazal žalobca už v Rámcovej zmluve zaplatiť žalovanému poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru (článok V. ods. 2, 4 a 5. Rámcovej zmluvy), ktorého výška bola vždy individuálne určená v závislosti od výšky úveru a doby jeho splatnosti a žalobca s jeho výškou bol vždy vopred pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere upovedomený - informovaný a mal možnosť zvážiť a rozhodnúť sa, či za daných podmienok zmluvu uzavrie. Dohodu o poplatku za poskytnutie úveru dohodnutú jednak rámcovo v Rámcovej zmluve a individuálne v konkrétnej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru, nemal súd ani za dohodu - dojednanie, ktoré by bolo v rozpore so zákonom, ani za také dojednanie, ktoré by zákon obchádzalo a vzhľadom na prejavenu vôľu strán pri uzatváraní zmlúv, mal toto dojednanie ako súčasť zmlúv za platné. Poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru, individuálne a pevnou sumou určený, bol celkom určitou, nič neskrývajúcou zmluvnou podmienkou, za existencie ktorej bol záväzkovo-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným uzavretý. Keďže súd dospel k záveru, že dojednanie o poplatku nie je neplatné, jeho zaplatením žalobca len plnil žalovanému svoj záväzok zo zmluvy a žalovaný sa týmto plnením žalobcu bezdôvodne neobohatil.

26. Aj pokiaľ sa jedná o ďalší argument žalobcu, ktorý podľa neho mal by byť dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, a to že je úver bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), keďže bola v zmluve uvedená len priemerná hodnota RPMN pre úvery od 3 do 6 mesiacov, ani tento dôvod, resp. záver žalobcu nemal súd za dôvodný. V článku VI. odsek 1 Rámcovej zmluvy je uvedené, že je úver bezúročný. T.j. ak je úver bezúročný, nemôže byť uvedený v zmluve údaj o ročnej úrokovej sadzbe, keďže sa taký údaj vzťahuje na úroky z úveru a úver je v danom prípade bezúročný. Keď je v zmluve uvedené, že je úver bezúročný, je to isté/totožné ako by bolo v zmluve uvedené, že je ročná úroková sadzba vo výške 0 %. Podobne, ak v danom čase uzatvárania predmetných zmlúv nebol na to určenými osobami - Ministerstvom financií SR ani Národnou bankou Slovenska uverejňovaný na ich webových sídlach údaj o priemernej hodnote RPMN pre úvery splatné tak, ako bol splatný úver v tunajšom prípade, do 30 dní, ale zverejňovaná bola priemerná hodnota RPMN „len“ pre úvery poskytované na dobu od 3 do 6 mesiacov a žalovaný tento údaj ako údaj najbližší úverom, ktoré poskytoval, v zmluve uviedol, nemôže táto objektívna okolnosť spôsobiť, aby bol úver v dôsledku toho, podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ z.č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v Rámcovej zmluve v čl. VI uviedol spôsob a všetky predpoklady výpočtu RPMN. T.j. ani týmto spôsobom, v dôsledku úhrady poplatku žalobcom žalovanému nevzniklo bezdôvodné obohatenie na jeho strane.

27. Vo vzťahu k výške odplaty z úverových zmlúv súd uvádza, že spotrebiteľský vzťah vznikol medzi žalobcom a žalovaným na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Úroková sadzba je len jednou z položiek tvoriacich odplatu, ktorá predstavuje cenu, za poskytnuté plnenia a tú je potrebné posudzovať v zmysle § 53 ods. 6 OZ a vyhodnotiť vo vzťahu k § 39 OZ. Nie je možné sa len obmedziť na porovnanie výšky úrokovej sadzby dojednanej v zmluve s priemernými hodnotami úrokov publikovanými NBS. Údaj RPMN vyjadruje cenu spotrebiteľského úveru a je kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie

poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vybavenie účtu, poistenie úveru ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku a iné, všetko prepočítané na kalendárny rok tak, ako je to aj v posudzovanom prípade. Pokiaľ ide o primeranosť či neprimeranosť ceny, tá je v priamom súvisi aj s inými podmienkami upravujúcimi rozsah poskytovaných služieb. V tomto prípade aj krátka splatnosť úveru (30 dní). RPMN v skúmaných zmluvách nepresahuje dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušné obdobie. Preto je možné uzavrieť, že RPMN sú primerané, podstatne neprevyšujú odplatu na finančnom trhu a preto nie sú v rozpore s požiadavkou dobrých mravov. Z vyššie uvedeného súd námietky žalobcu posúdil ako nedôvodné.

28. Preto v tomto prípade, v ktorom si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 173,88 Eur bolo potrebné posúdiť, či došlo na základe okolností tvrdených žalobcom k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej. Žalobca prednostne/prvotne tvrdil, že odplata - poplatok za poskytnutie požičičky vyjadrený pevnou sumou, je neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, pretože z ust. § 657 a 658 ods. 1 OZ mal za to, že požičička buď bezodplatná alebo odplatná, pričom odplata pri penážnej požičičke môže byť dojednaná iba vo forme úrokov a v predmetnej zmluve je výslovne uvedené, že je úver bezúročný. Účastníci zmluvy si teda, podľa žalobcu, nedohodli úroky a inú formu odplaty za konštatovanej. Dohoda o poplatku za poskytnutie požičičky je preto absolútne neplatná pre rozpor so zmyslom ust. § 39 OZ. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemožno vzniknúť jeho dotknutému účastníkovi žiadne práva či povinnosti, keď je úkon neplatný od začiatku.

29. Keďže súd v prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého úhradou poplatku za poskytnutie úveru žalobcu zo zmlúv uzavretých medzi žalobcom a žalovaným nemal jeho vznik preukázaný (ani v dôsledku tvrdenej neplatnosti dohody o poplatku, ale ani ako dôsledok neexistencie potrebných na ležitosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. resp. výške odplaty), žalobu zamietol v celom rozsahu.

30. Podporne sa súd zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania žalovaného a k dôvodom týkajúcich sa otázky premlčania súd uvádza:

31. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení je vznesenie námietky premlčania procesným úkonom adresovaným súdu, majúcim hmotnoprávny charakter nakoľko je spojené s hmotnoprávnym následkom, ktorým je strata možnosti osoby uplatňujúcej nárok, domôcť sa ho súdnou cestou. Jej zmyslom je posilnenie právnej istoty subjektov právaných vzťahov pred časovo neohraničeným obdobím trvania hrozby donútenia plnenia, súčasne vedie k posilneniu všeobecného právneho princípu *vigilantibus iura scripta sunt* - práva patria bdelym. Platí pritom, že pri vznesenej námietke premlčania dôsledky premlčania nastávajú bez ohľadu nato, ktorá z premlčacích dôb uplynie. Subjektívna premlčacia doba môže pri tom plynúť výlučne v rámci objektívnej premlčacej doby a najskôr môže začať plynúť od začatia plynutia premlčacej doby objektívnej. Pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sú ustanovené kombinované premlčacie doby a to subjektívna, ktorá je dvojročná (§ 107 ods. 1 OZ) a objektívna (§ 107 ods. 2 OZ), ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre uplynutie subjektívnej premlčacej doby. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe, ako aj v objektívnej dobe. Začiatok plynutia objektívnych premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Vo všeobecne možno povedať, že ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premlčaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť. Plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor a v zmysle ust. § 107 ods. 2 OZ plynie táto doba odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo, t.j. v prípade plnenia z neplatného právneho úkonu, od momentu poskytnutia plnenia na jeho základe. Subjektívna premlčacia doba nemožno začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemožno dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemožno začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré ho sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a

to aspoň v takej výške (objektívne vycíslenej v peniazoch), z čoho právo na jeho vydanie možno dohodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutocnosť, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyzáduje skutocnosť, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodne obohatenie a kto ho získal, t.j. kto sa na jeho úkor obohatil. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto prospechu na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti, prípadne aj skôr. Rozhodujúci je teda subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie takej okolnosti, ktoré sú relevantné pre uplatnenie jeho práva na súde. Touto vedomosťou sa mieni znalosť takých skutkových okolností, z ktorých je možné zodpovednosť za bezdôvodne obohatenie vyvodiť. Ak sa povinný subjekt premlčania dovola, nemôže oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených dohôb. To platí pre právo (na)rok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj v prípadoch, v ktorých ešte nie je preukázaný vznik bezdôvodného obohatenia alebo jeho výška. Vzhľadom na viacere postupne uzatvorené zmluvy medzi sporovými stranami (zmluvy 1 až 10), z ktorých si žalobca na roky na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil, premlčanie bolo potrebné posúdiť pre každý uplatnený na rok osobitne. Z hľadiska posúdenia premlčacích dohôb v danom prípade je zrejmé, že objektívna premlčacia doba začala plynúť v každom jednotlivom prípade vždy odo dňa, kedy žalobca plnenie, ktoré on má za bezdôvodne obohatenie, t.j. poplatok za poskytnutie úveru, žalovane mu uhradil. Desiatročná objektívna premlčacia doba v danom prípade neprichádza do úvahy, aj keď sa jej žalobca dovolaval. V desiatročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodne obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestacilo by teda, keby povinný získal bezdôvodne obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Ak nie sú splnené podmienky na desiatročnú premlčaciu dobu, platí trojročná objektívna premlčacia doba. To že sú, podľa žalobcu, všetky zmluvy v rozpore so zákonom a obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a nekale obchodné praktiky a napriek tomu tieto zmluvy žalovaný uzatváral aj naďalej, ani posúdenie zmluvy, uzatvarenej žalovaným Friendly Finance Slovakia ako veriteľom s ďalšími dlžníkmi, Ministerstvom spravodlivosti SR ako zmluvy neobsahujúcej zákonom dane náležitosti, ani nepreukazuje úmysel žalovane ho bezdôvodne sa obohatiť, ale ani také tieto tvrdenia súd nemal preukázať. Subjektívna premlčacia doba môže vždy plynúť len v rámci subjektívnej premlčacej doby, ktorá v danom prípade márne uplynula pred uplatnením nároku na súde. Pokiaľ sa týka plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa ust. § 107 ods. 1 OZ, podstatnou pre určenie začatia jej plynutia je okolnosť, kedy žalobca nadobudol vedomosť o tom, že doslo k bezdôvodnému obohacovaniu a teda že mu vzniklo právo na jeho vydanie. V prípade spotrebiteľských vzťahov nie je možné automaticky prezumovať vedomosť spotrebiteľa o právnej úprave a jej dôsledkoch a teda nie je možné počítat začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty spoločne s plynutím objektívnej premlčacej lehoty. Pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment kedy sa oprávnený dozvie o takej skutočnosti, ktorá je relevantná pre uplatnenie jeho práva na súde.

32. V súvislosti s odkazovaním a poukazovaním tak žalobcom ako aj žalovaným na iné súdne rozhodnutia všeobecných súdov a odvolávaním sa na ich závery, súd uvažuje, že z nich vyplýva len to, že rozhodovacia prax všeobecných súdov doposiaľ nie je v tu posudzovaných otázkach vôbec ustálená a ani nie je doposiaľ vytvorená žiadna relevantná judikatúra. Súd je povinný a musí posudzovať každý prípad - spor podľa jeho individuálnych a jedinečných okolností. Rozhodnutia, na ktoré sa odvolávali tak žalobca ako aj žalovaný mohli byť založené na iných skutkových okolnostiach, ako boli zistené v tejto veci.

33. K viazanosti súdu iným rozhodnutím súd len dodáva, že podľa čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, sudcovia sú pri vykonaní funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní Ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. V tomto ustanovení sú vymedzené pramene práva, ktoré je povinný sudca rešpektovať. Všeobecne záväznú sú aj rozhodnutia Ústavneho súdu SR vydané v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 6 Ústavy SR. Okrem takto vymenovaných prameňov práva je sudca pri rozhodovaní konkrétnej veci viazaný aj právnym názorom Ústavneho súdu SR obsiahnutým v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR na základe návrhu súdu právnym názorom odvolacieho a dovolacieho súdu. Žiaden právny predpis teda explicitne neukladá všeobecne mu súdu povinnosť

byť viazaný akýmkol'vek rozhodnutím vydaným iným súdom v inej právnej veci, teda nad rámec viazanosti právnym názorom v rámci opravného konania. Z toho vyplýva záver, že z'iadne súdne rozhodnutie (ani judiká't) nie je prameňom prá'va, je len zdrojom argumentačnej sily pre zabezpečenie u'stávne súladnej aplikácie a interpretačie právnych noriem.

34. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP rozhodol súd v tomto rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, aj o nároku na náhradu trov konania.

35. Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 255 CSP.

36. Súd rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania v celom rozsahu, nakoľko bol v spore celkom úspešný. Súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali stranám konania náhradu trov konania nepriznať. Rovnako tak výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa opiera o ust. § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní celkom úspešný, patrí mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania bude taktiež rozhodnuté samostatným uznesením tunajšieho súdu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.